

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **P. Z. (Z.)**

oskarżonego z art. 234 k.k. i z art. 233 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lipca 2023 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim zawartego w postanowieniu

z dnia 30 czerwca 2023 r., II K 874/23,

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.,

postanowił

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Częstochowie**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2023 r., sygn. akt II K 874/23, Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania – w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. – do innego sądu równorzędnego sprawy P. Z., oskarżonego o czyny z art. 234 k.k. i z art. 233 § 1 k.k. W uzasadnieniu postanowienia zawierającego wniosek wskazano na charakter sprawy, w której przedmiotem zarzutów są czyny polegające na fałszywym zawiadomieniu przez oskarżonego o popełnieniu przestępstwa w związku z czynnościami podejmowanymi w sądzie właściwym rzeczowo na posiedzeniu wyznaczonym w celu rozpoznania wniosku prokuratury o zastosowanie wobec P. Z. tymczasowego aresztowania oraz związanego z tym składania przez wyżej wymienionego

fałszywych zeznań. Zdaniem Sądu wnioskującego o przekazanie, w sytuacji, gdy zdarzenia związane z przedmiotem osądu wiążą się w sposób nierozzerwalny z zastosowaniem środka zapobiegawczego przez sędziego orzekającego w tym samym wydziale Sądu Rejonowego przekazanie sprawy jest konieczne, aby zapobiec jakimkolwiek sugestiom, że proces w niniejszej sprawie mógłby być prowadzony w sposób nieobiektywny, tym bardziej, że sam oskarżony wnioskował o przekazanie sprawy do rozpoznania poza okręg piotrkowski.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim zasługiwała na uwzględnienie.

Wprawdzie sam wniosek w tym przedmiocie oskarżonego nie ma co do kwestii przekazania sprawy do innego sądu równorzędnego większego znaczenia, a jego twierdzenia o konflikcie interesów na linii prokurator – Sąd oraz wyrażone obawy co bezstronnego rozpoznania sprawy, mające charakter subiektywnego poglądu, nie mieszczą się w katalogu okoliczności uprawniających do zastosowania art. 37 k.p.k. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 1995 r., II KO 51/95, OSNKW 1996, z. 1-2, poz. 6), rację ma wszelako sąd właściwy miejscowo, że z uwagi na przedmiot zarzutów postawionych P. Z., pozostawienie sprawy we właściwości tego Sądu, niezależnie od sposobu rozstrzygnięcia co do odpowiedzialności karnej oskarżonego, może – w odbiorze zewnętrznym – zrodzić przekonanie, że proces w tym wypadku nie był prowadzony w sposób obiektywny.

W akcie oskarżenia, który został wniesiony w tej sprawie, sędzia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim, który rozpoznawał wniosek prokuratora o zastosowanie wobec P. Z. tymczasowego aresztowania, bezspornie nie jest wskazywany nawet jako świadek (w tym charakterze zawnioskowano wyłącznie o przesłuchanie pracownika administracyjnego sądu), lecz nie można pominąć, że na potrzebę odebrania zeznań również od tego sędziego wskazuje w swoim piśmie sam oskarżony. Co więcej, oczywiste jest, że sprawa dotyczy bezpośrednio czynności urzędowych sądu właściwego miejscowo, gdyż na tym koncentrują się twierdzenia oskarżonego zawarte w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa oraz w składanych następnie przez niego zeznaniach objętych zarzutami określonymi odpowiednio w art. 234 k.k. i art. 233 § 1 k.k.

W takim układzie i to niezależnie od ostatecznego rozstrzygnięcia procesu, a także przekonania Sądu Najwyższego, że Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zachowałby w toku postępowania pełny obiektywizm, nie jest możliwe uniknięcie – po stronie opinii publicznej – wprowadzie niewątpliwie nieuprawnionych, lecz realnie możliwych ocen co do braku bezstronności orzekającego sądu oraz kierowaniu się przy wydawaniu rozstrzygnięcia innymi, niż merytorycznymi i wynikającymi ze zgromadzonych dowodów, powodami.

Dla uniknięcia wszelkich sugestii w tym względzie wyjątkowe przekazanie sprawy w oparciu o przepis art. 37 k.p.k., z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, jawi się w tym wypadku jako konieczność.

Uwzględniając przy tym względy logistyczne sprawę przekazano do Sądu Rejonowego w Częstochowie położonego w relatywnie bliskiej odległości od siedziby sądu właściwego miejscowo.

[K.K.]

[ł.n]